

Wandelroute Roestelberg

Waar: [Nationaal Park Loonse en Drunense Duinen](#)

🕒 1 uur 49 🚶 5,5 km

Over de route

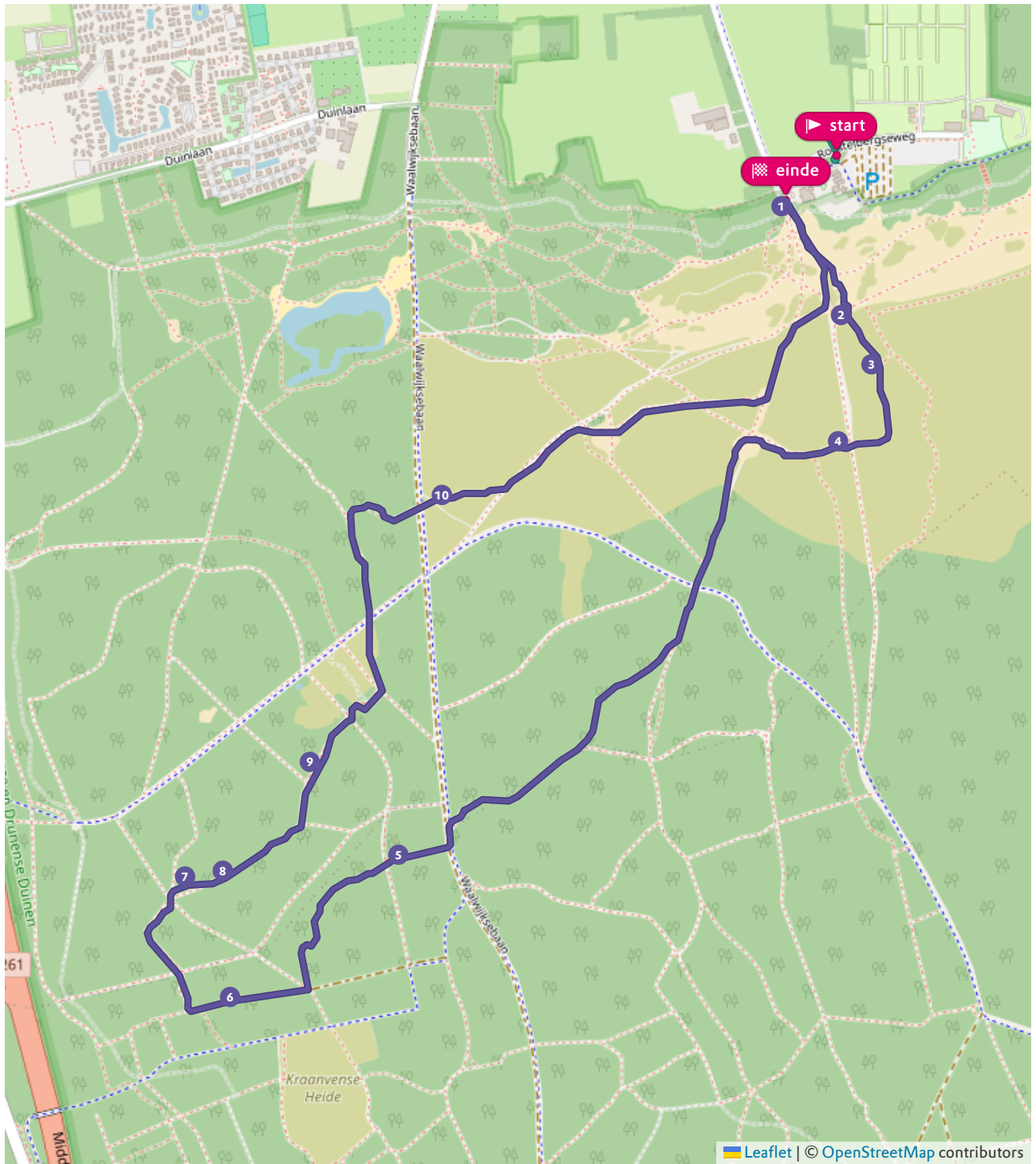
Stuifzand, bos en heide, je vindt het allemaal op deze route door Nationaal Park De Loonse en Drunense Duinen bij Kaatsheuvel. Speur naar de sporen uit het verleden en struin lekker door het zand. Na het wandelen is het goed toeven bij restaurant De Roestelberg.

De route wordt aangegeven met gele pijltjes.

LET OP:

Op deze route ligt op dit moment veel water. Voor jouw droge voeten én om de broedvogels in het kwetsbare heidegebied niet te verstoren, is er een omleiding. Deze tijdelijke omleiding gaat voor een deel via de hondenlooproute. Volg de rode pijltjes om de route verderop weer op te pakken in de originele (gele) kleur.

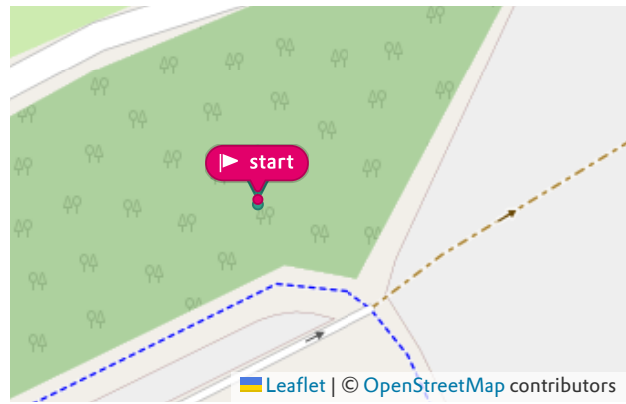
Kaart

Waar kun je starten

LOONSE EN DRUNENSE DUINEN, CAFÉ ROESTELBERG

📍 Roestelbergseweg 2, 5171 RL Kaatsheuvel (NB)

Wat kom je onderweg tegen?

1. Stuifzand

De wandeling start meteen goed: in het stuifzand. Nationaal Park De Loonse en Drunense Duinen is één van de grootste levende stuifzandgebieden in Europa. Er ligt hier maar liefst 375 hectare stuifzand (dat zijn ongeveer 750 voetbalvelden!) en daarom noemen we dit gebied ook wel de Brabantse Sahara.

Tip: trek, als het weer het enigszins toelaat, lekker je schoenen uit en voel het zand tussen je tenen glijden. Dan krijg je het echte Sahara-gevoel!

2. Stuifzandvlakte

In 2014 hebben we de laatste bomen op deze plek verwijderd. Wat over blijft is een open vlakte waar de wind vrij spel heeft. Doordat de wind kan razen, krijgen geen zaden geen kans om te ontkiemen en blijft het zand stuiven. En dat is precies wat we willen. Juist omdat stuifzandgebieden steeds zeldzamer worden, zijn we extra zuinig op Nationaal Park De Loonse en Drunense Duinen.

3. Dennenbos

Op de vlakte achter je heeft net zo'n bos gestaan, als het bos dat je zo inloopt. De dennen zijn ooit aangeplant voor de houtproductie, zoals op heel veel plekken in Nederland.

Die aangeplante bossen zijn vrij eentonig in begroeiing. Dat is zonde, want hoe meer variatie, hoe gezonder en sterker de natuur. Natuurmonumenten creëert in die eentonige bossen onder andere open plekken, zodat de natuur zich kan ontwikkelen. Daardoor komt er meer variatie in planten en dieren die hier voorkomen. Want meer plantensoorten, betekent meer insecten en die trekken op hun beurt weer kleine zoogdieren en vogels aan, waar weer roofdieren op af komen.

4. Vlaamse gaai

We noemen de Vlaamse gaai ook wel eens de 'bospolitie'. Als zij alarm slaan, dan weet elk ander dier dat er iets vreemds het bos is binnengekomen. Andere dieren reageren daar meteen op en verstoppen zich of bekijken wat dat 'gevaar' is.

Officieel heet de Vlaamse gaai nu gaai, maar dat vinden wij zonde, want dat Vlaamse vertelt juist iets over de herkomst van de naam van deze vogel! De Vlaamse gaai dankt haar naam namelijk aan de Vlaamse koopmannen van vroeger. Zij stonden erom bekend dat ze zichzelf flink uitdosten met felle kleding. Toen in de middeleeuwen de Vlaamse gaai met zijn felle kleuren werd ontdekt, was de link gauw gelegd!

5. Schuttersputje

Tot 1994 zaten er militairen in Nationaal Park De Loonse en Drunense Duinen. Tijdens de Koude Oorlog oefenden ze hier regelmatig, zodat ze voorbereid waren op een eventuele aanval. Hier vlak bij zie je aan je rechterhand nog een schuttersputje, een kuil met een flink opstaande rand eromheen. Militairen konden vanuit hier onverwacht toeslaan en de vijand beschieten, terwijl ze zelf beschut zaten. Verder op de route komen we nog langs een voormalig Duits munitiedepot uit de Tweede Wereldoorlog.

6. Vuilboompjes

Dit bos heeft iets mystieks. Je vindt er krentenbomen, vuilbomen en varens, terwijl de zomereiken, grove dennen en sparren er majestueus bovenuit steken. De zonnestralen die zich een weg door de begroeiing zoeken, maken het plaatje af.

Vuilboom

Bekijk een vuilboom ook eens van dichterbij. Deze plant bloeit van mei tot en met september en is hiermee één van de langst bloeiende soorten van West-Europa. Bijen, hommels en vlinders zijn gek op de nectar en in de bloeiperiode is het dan ook een gezoem van jewelste rondom de vuilboom. De citroenvlinder en het boomblauwtje leggen er ook hun eitjes; de rupsen eten de bladeren.

7. Tweede Wereldoorlog

Op dit pad kom je langs enkele grote gaten in het landschap. Deze hebben niets met stuifduinen te maken. Het zijn bomkraters! Op deze plek hebben de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog munitie opgeslagen in een groot munitiecomplex. Toen zij de oorlog dreigden te verliezen, wilden ze niet dat de munitie in de handen van de geallieerden zou vallen en daarom bliezen ze alles op. Dit gebeurde op Dolle Dinsdag, 5 september 1944. Wil je meer weten? Bekijk dan de route '[Langs een explosief verleden](#)' en maak een extra ommetje op deze route.

8. Lindebomen

Een gezond bos heeft een humuslaag als bodem. Humus wordt gevormd uit bladeren, naalden en dood plantaardig en dierlijk materiaal. De humuslaag hier in het bos zette zich in het verleden snel om in bruikbaar voedsel. Maar door de jaren heen is deze humuslaag verarmd en zet deze laag zich (te) traag om in bruikbaar voedsel. Dit betekent dat planten, struiken en bomen niet zo snel aan voedsel kunnen komen.

Natuurmonumenten probeert dit proces te versnellen door het aanplanten van lindenbomen. Deze bomen zetten namelijk sneller humus om!

Het raster om de boom voorkomt dat reeën en andere dieren aan de lekkere, jonge bast gaan vreten en zo het boompje vernielen.

9. Mitrailleurstent

Aan de randen van het munitiecomplex maakten de Duitsers mitrailleurstenten om het kamp te bewaken. Zo'n tent bestond uit twee grote gaten. Het ene gat was een onderkomen dat aan de bovenkant werd afgeschermd met balken. Het andere gat was voor de mitrailleur bedoeld. Je ziet hier ook nog de overblijfselen van een lange loopgraaf. Aan de oostelijke kant van het munitiecomplex maakten de Duitsers deze loopgraaf van ruim een kilometer lang! Aan de uiteinden van de loopgraven, maar ook daartussen zaten verschillende mitrailleurstenten.

10. Levendbarende hagedis

Dit heideveld kleurt in augustus en september prachtig paars en is een ideale plek voor levendbarende hagedissen, vlinders en solitaire bijen. De laatste twee halen de nectar uit de bloemen.

Bijna 10 jaar geleden heeft Natuurmonumenten hier geplagd. Dit betekent dat wij de bovenkant van de bodem er af hebben geschraapt. Zo halen we de snelgroeiende grassen weg die de heideplanten verdringen, waardoor de heidestruiken dus weer kans krijgen om terug te groeien!

